

Arrest

**nr. 103 627 van 28 mei 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 september 2012 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlagen 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen op 7 november 2007 een aanvraag in tot afgifte van een visum kort verblijf (type C), om reden van familiaal bezoek. Dit visum wordt geweigerd op 12 november 2007.

1.2. Op 25 december 2009 komen verzoekende partijen het Rijk binnen als toerist en worden tot verblijf toegelaten tot 24 maart 2010. Na een politiecontrole op 21 maart 2010 blijken verzoekende partijen teruggekeerd te zijn naar het land van herkomst.

1.3. Op 10 augustus 2011 dienen verzoekende partijen een asielaanvraag in.

1.4. Op 26 oktober 2011 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 27 januari 2012 wordt het beroep tegen voormelde weigeringsbeslissingen verworpen door de Raad bij arrest nr. 74 009.

1.5. Op 26 september 2011 dienen verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.6. Op 7 februari 2012 wordt verzoekende partijen het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

1.7. Op 25 mei 2012 wordt beslist tot de onontvankelijkheid van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.8. Op 25 juni 2012 dienen verzoekende partijen andermaal een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 2 augustus 2012 onontvankelijk verklaard.

1.9. Op 17 augustus 2012 dienen verzoekende partijen nogmaals een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 19 september 2012 onontvankelijk verklaard.

1.10. Op 24 september 2012 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering. Dit zijn de bestreden beslissingen, die beide zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie L.R. {...}, attache wordt aan de genaamde {...}, geboren te {...}, op {...} die de Servië nationaliteit heeft, het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten : Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenie, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië(3), tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

- 2° Wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

- Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

- Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

- artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene verblijft reeds sedert 02/08/2011 op het grondgebied van de Schengenstaten (inreisstempel TOMPA).

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat haar betekend werd op 10/02/2012.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen,

Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenie, Slowakije, Spanje, Tsjechie, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden :

Is niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van haar toestemming. Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied sinds 02/08/2011 (inreisstempel TOMPA) dus ze verblijft op het Schengen-grondgebied zonder een geldig inreisstempel. Ze respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat ze gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt. Op 10/08/2011 heeft betrokkene een asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag werd verworpen door een beslissing van het CGVS op 26/10/2011. Deze beslissing werd betekend aan betrokkene op 26/10/2011. Betrokkene heeft vervolgens een beroep bij de RW ingediend. Dit beroep werd definitief verworpen op 27/01/2011. Betrokkene heeft dan betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 qq) gekregen op 10/02/2012 per aangetekende zending geldig 7 dagen. Betrokkene diende op 30/09/2011 een aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 25/05/2012 en deze beslissing werd hem betekend op 06/06/2012. Betrokkene diende op 25/06/2012 een tweede aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 02/08/2012 en deze beslissing werd hem betekend op 09/08/2012. Betrokkene diende op 17/08/2012 een derde aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 19/09/2012 en deze beslissing werd hem betekend op 24/09/2012. Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen iniatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden,

aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ;

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om haar aan

boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Servie.

X In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot

verwijdering gepaard met een inreisverbod van 3 jaar omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

X 2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

De betrokkene heeft niet binnen de toegekende termijn aan de eerdere beslissing tot verwijdering gevolg

gegeven (bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 10/02/2012).”

1.11. Op 1 oktober 2012 worden verzoekende partijen zonder verzet gerepatrieerd naar hun land van herkomst.

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid op ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten bij gebrek aan het rechtens vereiste belang nu verzoekende partijen op 1 oktober 2012 zonder verzet gerepatrieerd werden.

3.2. In de synthesememorie stellen verzoekende partijen niet akkoord te gaan met de opmerking van de verwerende partij dat het verzoekschrift onontvankelijk zou zijn, hun verzoek slechts een beperkt beroep betreft, namelijk tegen het inreisverbod dat samen met het bevel om het grondgebied te verlaten is opgelegd. Verzoekende partijen betwisten het bevel om zich niet vermits zij het land verlaten hebben.

3.3. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Uit de nota met opmerkingen blijkt dat verzoekende partijen het land verlaten hebben op 1 oktober 2012. Dit blijkt ook uit het administratief dossier. Verzoekende partijen betwisten dit gegeven ter terechtzitting niet.

3.3. Aangezien de bevelscomponent van de bestreden beslissing reeds werd uitgevoerd, kunnen verzoekers geen voordeel meer halen uit het ingestelde beroep, in zoverre dit gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. Anderzijds kan niet worden ontkend dat verzoekende partijen wegens het inreisverbod dat deel uitmaakt van de bestreden beslissing een nadeel ondervinden daar het inreisverbod nog steeds effecten sorteert zodat een vernietiging ervan de verzoekende partijen een tastbaar voordeel verschaft.

De bestreden beslissingen betreffen telkens één beslissing, die weliswaar verschillende componenten bevat, maar zij is in rechte één en ondeelbaar, zodat de component inzake het inreisverbod er in rechte niet kan van worden afgesplitst (cf. RvS 28 juni 2010, nr. 205.924). Indien een middel dat gericht is tegen het inreisverbod gegrond is, dient de bestreden beslissing derhalve in haar geheel vernietigd te worden. Derhalve noodzaakt dit een onderzoek van de middelen betreffende het inreisverbod.

De exceptie dient derhalve verworpen te worden.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheids- en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekende partijen betogen als volgt:

"Schending van art.3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van een bestuurshandeling - schending van de materiele motiveringsplicht.

Schending van het redelijkheidsbeginsel.

Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers zijn van mening dat de sanctie van het inreisverbod van 3jaar niet in evenredigheid is en buiten alle redelijke proporties mbt. het beweerde element dat verzoekers niet aan een terugkeer-verplichting hebben voldaan.

Art.74/11,§ 1, 20lid van de wet van 15.12.1980 stelt het volgende:

"De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van max. 5 jaar in volgende gevallen:

1. ...

2. Indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd. "

Verzoekers hebben een asielaanvraag gedaan in België op 10.08.2011 en gedurende deze asielpcedure hadden zij recht op een verblijf in België.

In de loop van deze legale verblijfstoestand werd een regularisatieaanvraag gedaan op grond van art.9ter op 26.09.2011.

Dit verzoek ging samen met een "medisch getuigschrift".

Vermits een beslissing uitbleef werd door de raadsman van verzoekers op 23.05.2012 een fax verzonden aan Dienst Vreemdelingenzaken- Humanitaire Regularisatie art.9ter met volgende tekst:
"In dit dossier bezorg ik u in bijlage afschrift van de medische vaststelling in het dossier van client door dokter E. Vanroose, neuroloog in het ziekenhuis O-Limburg te 3600 Genk.

Ik verzoek u rekening te willen houden met deze medische vaststelling en in het dossier ten spoedigste een beslissing te willen maken.

INDIEN U BINNENDE 2 WEKEN GEEN BESLISSING IN DIT DOSSIER MAAKT ZAL IK EEN PROCEDURE VOOR DE RECHTBANK STARTEN."

Verzoekers wensten dus zo snel mogelijk duidelijkheid te ontvangen omtrent hun verblijfstoestand in België.

Op het ogenblik van het verzenden van de fax dd. 23.05.2012 was de asielpcedure van verzoekers afgesloten met een negatief arrest van de RVV en hadden verzoekers al enkele tijd de betekening gekregen van het bevel om het grondgebied te verlaten op 10.02.2012.

Op 25.05.2012 werd een beslissing gemaakt in de regularisatieaanvraag van verzoekers en deze beslissing werd aan hen betekend op 06.06.2012.

In de beslissing werd gesteld dat het verzoek op grond van art.9ter onontvankelijk was om reden dat de graad van ernst van de ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling van de ziekte niet vermeld was.

Over de grond van de regularisatieaanvraag werd dus geen oordeel uitgesproken.

Verzoekers hebben dan op 25.06.2012 een nieuwe regularisatieaanvraag gedaan samen met een medisch getuigschrift en samen met een kopie van de interne identiteitskaarten van verzoekers.

Door de raadsman van verzoekers werd op 02.07.2012 zowel per fax als per aangetekende brief aan DVZ , Dienst humanitaire Regularisatie een kopie verzonden van de internationale paspoorten van verzoekers.

Op 02.08.2012 wordt door DVZ Brussel een beslissing genomen en deze beslissing wordt op 08.09.2012 aan verzoekers betekend.

De beslissing stelt dat het verzoek dd. 25.06.2012 onontvankelijk is om reden:

"Betrokkene (S.B. {...}) legt een paspoort van de federale republiek Joegoslavië, een federatie die momenteel niet meer bestaat. Betrokkene beweert echter over de Servische nationaliteit te beschikken. Aan de hand van het voorgelegde identiteitsdocument kan zijn bewering niet gestaafd worden. Er wordt in het voorgelegde document niet verwezen naar de huidige nationaliteit van betrokkene.

Hoewel de kopies van de nationale paspoorten van verzoekers van de Servische republiek gefaxd werden en per aangetekende post verstuurd werden op 02.07.2012 wordt de beslissing, volledig ten onrechte, onontvankelijk verklaard.

Verzoekers hebben tegen deze beslissing geen beroep aangetekend tegen het RVV maar zij hebben een nieuwe regularisatieaanvraag ingediend op 17.08.2012, het medisch getuigschrift, kopie van hun internationale paspoorten en medische attesten.

Door DVZ Brussel werd een beslissing gemaakt op 19.09.2012 en deze beslissing werd blijkbaar aan verzoekers betekend op 24.09.2012, op het ogenblik dat agenten van de federale politie zich aanboden in de woning waar verzoekers verbleven en op dat ogenblik aan hen tevens een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend.

Uit de medische documenten die meegestuurd werden met de laatste regularisatieaanvraag van 17.08.2012 blijkt dat eerste verzoeker werd opgenomen van 23.07 tot en met 25.07.2012 in de dienst neurologie van het AZ Sint Maarten te Mechelen.

In de diagnose wordt vermeld bij de MRI van de hersenen: Multiple witte stofletsels paraventriculaire met loodrechte oriëntatie op het zijventrikelsysteem en gezien de multipliciteit en met hyperintens voorkomen.

De diagnose is dat er vermoedelijk sprake is van MS.

De medische toestand van eerste verzoeker was ernstig genoeg zodat er absolute noodzaak was voor medische behandeling.

Verzoekers hebben op geen enkele manier het bevel om het grondgebied te verlaten naast zich gelegd.

De medische regularisatieaanvraag werd ingediend voor dat het bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend en verzoekers hebben een medische regularisatieaanvraag ingediend met de bedoeling een beslissing ten gronde te ontvangen.

Deze beslissing werd pas betekend op 24.09.2012 op hetzelfde ogenblik dat verzoekers werden aangehouden en het bevel om het grondgebied te verlaten aan hen werd betekend.

Verzoekers zijn van mening dat er een absolute wanverhouding is tussen het inreisverbod van 3jaar en de ernst van de medisch toestand van eerste verzoeker."

4.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de

administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing..

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan zij is genomen.

Verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden beslissingen, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

4.3. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

4.4. Verzoekende partijen verwijzen in essentie naar de verschillende medische regularisatieaanvragen die zij hebben ingediend en stellen dat zij op geen enkele manier het bevel om het grondgebied te verlaten naast zich neer hebben gelegd. Zij menen dat er een absolute wanverhouding is tussen het inreisverbod van drie jaar en de ernst van de medische toestand van eerste verzoekende partij.

4.5. In de bestreden beslissingen wordt toepassing gemaakt van artikel 74/11, §1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, dat luidt:

“De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

{..}

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.”

4.6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen reeds op 7 februari 2012 een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven. Verzoekende partijen betwisten dit ook niet. Het gegeven dat zij op dat ogenblik een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet hangende hadden, doet geen afbreuk aan de rechtsgeldigheid van dat bevel om het grondgebied te verlaten.

4.7. De Raad wijst er op dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet verhindert dat na het indienen ervan nog een bevel om het grondgebied te verlaten aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 3 juni 2004, nr. 132.036). Het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft immers geen invloed op de verblijfs-status van de vreemdeling en verhindert bijgevolg in principe niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen (RvS 12 januari 2007, nr. 166.626). Verzoekende partijen hebben bovendien, zelfs nadat hun eerste aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd afgewezen als zijnde onontvankelijk, ervoor geopteerd hun illegaal verblijf verder te zetten en geen

gevolg te geven aan het hen afgeleverde bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekende partijen bleven integendeel nieuwe aanvragen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet indienen. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris kon in casu dan ook in redelijkheid oordelen dat aan verzoekende partijen een inreisverbod wordt opgelegd omdat zij geen gevolg hebben gegeven aan een eerdere beslissing tot verwijdering, zijnde het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 februari 2012.

4.8. Verzoekende partijen menen voorts dat het inreisverbod van drie jaar in disproportie staat tot de medische situatie van eerste verzoekende partij, doch de Raad wijst er op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de medische regularisatieaanvragen van verzoekende partijen tot driemaal toe werden afgewezen als zijnde onontvankelijk. Verzoekende partijen hebben nagelaten tegen deze afwijzingsbeslissingen hun rechtsmiddelen uit te putten. Gelet op deze vaststellingen, met name het feit dat de Dienst Vreemdelingenzaken tot driemaal toe de medische regularisatieaanvragen heeft afgewezen en waarbij uit de houding van de verzoekende partijen tevens kan worden afgeleid dat zij de medische situatie van eerste verzoekende partij zelf niet als dusdanig ernstig beschouwden nu zij nagelaten hebben tegen de diverse afwijzingsbeslissingen inzake de medische regularisatieaanvragen beroep aan te tekenen – het onderhavig beroep kan niet dienstig aangewend worden om kritiek te uiten op de afwijzingsbeslissingen inzake artikel 9ter van de Vreemdelingenwet nu deze niet het voorwerp uitmaken van dit beroep – alsook nagelaten hebben een verlenging aan te vragen van de uitvoerings-termijn van het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten, kon de gemachtigde in redelijkheid oordelen dat aan verzoekende partijen een inreisverbod wordt opgelegd omdat zij geen gevolg hebben gegeven aan een eerdere verwijderingsbeslissing. Verzoekende partijen maken in het licht van voorgaande niet aannemelijk dat hun medische situatie een dusdanig bijzondere situatie betrof waardoor het opleggen van een inreisverbod van drie jaar omwille van het feit dat zij een eerder bevel om het grondgebied te verlaten hebben genegeerd, op een kennelijk onredelijke wijze zou zijn gebeurd.

4.9. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat in casu niet het geval is.

4.10. Verzoekende partijen maken met hun betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze de bestreden beslissingen heeft genomen.

4.11. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER